

zorenje Božja Očeta v nebesih bodisi v Erbežnikovi sliki, bodisi v Rojčevi filistrsko-človeški besedi vse kaj drugega kot pa transcendentalna poezija sanjske igre pri Maeterlincku i. dr., kdo bi kaj več od Rojca pričakoval, če je enkrat videl njegov transparentno-dekorativni nagib in ki tudi pozna hvalevredno, a nesistematično šolanost Erbežnikovo hotenje. Zato pa visi človek ob besedi in sliki teh »sanj« ves čas v občutju očitnega diletantstva in se vrhu tega vedno zopet boji nezavedno zapisanih trivialnosti kakor n. pr. o materi, ki je angelčke dajala nebesom in si vzgojila tudi dva ministra (str. 51 sl.). Glasbene točke je priredil prof. Marko Bajuk. Igra je bila uprizorjena v Ljubljani na Ljudskem odru. Uprizoritev se bo kot pripravno prigodniška bržčas ponavljala. Da bi kdo igro prevajal, kakor si pisatelj menda obeta (str. 125), dvomim.

Dr. I. Pregelj.

Otroški oder. Igrice za mladino otroških in ljudskih šol. Drugi, predelani natis. Sestavila Marica Gregoričeva (Stepančičeva). V Ljubljani, 1920. Izdala, založila in natisnila »Učiteljska tiskarna«. — Gregoričeva (ne Gregorčičeva str. 6) je ustregla dejanskim potrebam s svojim »otroškim odrom«, kakor priča predelani (!) ponatis izdaje iz leta 1910. Pet daljših prozaičnih otroških iger je nadomestila Gregoričeva v novem ponatisu s krajšimi dramtiziranimi deklamovankami, ki so oblikovno in vsebinsko silna neznatnost. Novi »oder« šteje torej devet kratkih prizorov poleg treh igrice daljšega obsega (Čista vest, Sneguljčica, Pepelka). Lep je samo II. prizor v Sneguljčici. Hvaležna komika v »Kaznovanem šaljivcu« je samo nakazana. Grajati je treba slovenščino: se za teče k omari 6, s cvenkajočimi žepi 53, se vsavi oddaljena 53, enako jaz oblačila 70, zgubla pest 74. Zgled prozodične spretnosti pa je kitica: Tam nekje cvrči — poredni grilček — tukaj zašumi — krtičev rilček 32. O, France Levstik!

Dr. I. Pregelj.

Rudolf Dobovišek: Rodoljub iz Amerike. Veseloigra s petjem v treh de-

janjih. Pevske točke uglasbil Ciril Pregelj. 1920.

Da se je nezatno diletantsko delce natisnilo, se ne čudim. Saj ga je založil pisatelj sam. Iz katerih in kakih snovnosti našega »polpreteklega« čitalništva je zrastle Doboviškova igra, ni važno. Sodim, da pisatelj pozna kulise et reliqua iz osebnih neprogramnih odnošajev do odra, kjer je morda celo sam že režisiral dve, tri igrice iz Talijine zbirke. Z erotično omlednostjo prizorov tete a tete v skrajno slabotni odvisnosti je hotel D. posiliti nekaj efektivosti za obzorje in okus sentimentalnih kmetiških služkinj v slov. malem mestu. Da če bi cenjeni rodoljubni pisatelj le slutil, kaj je dovtip, humor, situacijska in besedna komika. Pa ne sluti prav nič in me je razveselil le z neradovoljnimi šalami slovenskega in pravopisnega značaja: uglazbil, z vratami, z Ljubljane, za loviti, rečite, bolana i. p. Zakaj je natisnjeno Pregljevo ime v naslovu, ne vem. V knjigi kompozicijskih prilog ni. Tudi to se ni zdelo zaglagatelju važno, kdo je tiskal in kje se je knjiga tiskala. Dovoljenje za uprizoritev dajejo v Celju.

Dr. I. P.

Čika Jova - Zmaj: Kalamandarija. Za našo deco poslovenil Alojz Gradnik. V Ljubljani, 1921. Izdala Tiskovna zadruga. — Priljubljena zbirka otroških pesmi velikega Jovanovića bo v prevodu dobrodošel dar tudi slovenski mladini. Vsebinsko zaslužijo te pesmi celo v prevodu častno mesto ob najboljšem slovenskem mladinskem slovstvu, ob Levstiku. Prevod je ponekod naglasno prisiljen (zato gladim tvoje lice), nejasen (Tam bo Tanka izza bank a), ne domač (... take sanje, ki sem snoč jih dobila). Nenaravna se mi zdi raba otroške govornice v uvodnih verzih: S pisane police nasa Mila klice. Blagoglasje Gradnikove besede seveda ni popolno in to tembolj občutimo, odkar poje v nasladko cicibanstvo Župančičevo. Dr. I. P.

UMETNOST.

XX. umetnostna razstava v Jakopičevem paviljonu. Češko - jugoslovanska grafika. Propagator grafične umetnosti med Jugo-